

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 11C/53/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812205243
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8812205243.4

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom debt, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: L. Š., J.. XX.X.XXXX, G. J. E. XX/XX, XXX XX I. J. Y., o zaplatenie sumy 113,07 eur s príslušenstvo, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 63,28 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 18,87 eur od 19.5.2009 do zaplatenia, zo sumy 20,36 eur od 19.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 15,12 eur od 19.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 8,93 eur od 19.8.2009 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1,98 eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 6,98 eur na účet právneho zástupcu žalobcu AK SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o. a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 113,07 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 20,53 eur od 19.5.2009 do zaplatenia, zo sumy 22,02 eur od 19.6.2009 do zaplatenia, zo sumy 15,12 eur od 19.7.2009 do zaplatenia, zo sumy 8,93 eur od 19.8.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 16.12.2011 spoločnosť N. Y., M..N., ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému. Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) žalovanému (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 2704338980 na sumu 15,12 eur splatnú dňa 18.7.2009, faktúru č. 9705357853 na sumu 8,93 eur splatnú dňa 18.8.2009, faktúru č. 5702084020 na sumu 20,53 eur splatnú dňa 18.5.2009, faktúru č. 8703209296 na sumu 22,02 eur splatnú dňa 18.6.2009 a faktúru č. 706369409 na sumu 46,47 eur splatnú dňa 18.9.2009. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky bola 113,07 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania a žalobca si preto uplatňuje aj nárok na úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z jednotlivých dlžných súm.

Žalovaný s podanou žalobou súhlasil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení a dodatkom k nej uzatvoreným, faktúrami č. 9705357853, č. 8703209296, č. 5702084020, č. 2704338980, č. 0706369409, Cennikom pre koncové zariadenia - časť I, vyjadrením žalobcu zo dňa 10.7.2012, výsluchom žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Žalobca a žalovaný dňa 17.12.2008 uzatvorili Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie akciového mesačného poplatku za používanie TP1, počas 12 mesiacov, pri 12 mesačnej zmluvnej dobe viazanosti využívať zvolený volací program pre TP1 a to „Doma Maxi“ so štandardným pripojením pri akciovom mesačnom paušály 8,93 eur s DPH (269,- Sk) počas 12 mesiacov. Pri porušení záväzku zmluvnej viazanosti alebo prechode na volací program s nižším mesačným poplatkom sa účastník zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu podľa zvoleného volacieho programu, kde pri volacom programe Doma Maxi táto pokuta bola vo výške 46,47 eur (1 400,- Sk). Ostatné podmienky akcie mal upravovať Cenový výmer č. 67054/2008, ktorý mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

V zmysle Dodatku zo dňa 17.12.2008 uzatvorené k vyššie uvedenej zmluve o pripojení, žalobca žalovanému odpredal koncové zariadenia typ Sagem D30T za akciovú cenu 0,03 eur (1,- Sk) a to za podmienky, že účastník sa zaviazal využívať zvolený volací program nepretržite a to najmenej v období určenom podľa zvoleného volacieho programu a balíka a to odo dňa aktivácie zvoleného programu. V zmysle bodu 4. dodatku účastník vzal na vedomie, že akciové ceny balíka a podmienky, za ktorých sa akciové ceny poskytujú, sú uvedené v Cenovom výmere č. 55564/2008 a účastník podpisom dodatku potvrdzuje, že bol oboznámený s obsahom tohto cenníka.

Podľa Cenníka pre koncové zariadenia - Časť I, č.j. 54109/2008, s účinnosťou od 1.9.2008, predajná cena koncového zariadenia typ Sagem D30T, bezšnúrový telefónny prístroj CLIP, SMS, bola 59,42 eur s DPH (1 790,- Sk).

Faktúrou č. 5702084020 zo dňa 4.5.2009 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 1.5.2009 do 31.5.2009 vyfaktoval pravidelný poplatok za program Doma Maxi v sume 8,93 eur s DPH, poplatky za volania v sume 9,94 eur s DPH a zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti vo výške 1,66 eur. Faktúra bola splatná dňa 18.5.2009.

Faktúrou č. 8703209296 zo dňa 4.6.2009 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 1.6.2009 do 30.6.2009 vyfaktoval pravidelný poplatok za program Doma Maxi v sume 8,93 eur s DPH, poplatky za volania v sume 11,43 eur s DPH a zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti vo výške 1,66 eur. Faktúra bola splatná dňa 18.6.2009.

Faktúrou č. 2704338980 zo dňa 4.7.2009 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 1.7.2009 do 31.7.2009 vyfaktoval pravidelný poplatok za program Doma Maxi v sume 8,93 eur s DPH, poplatky za volania v sume 6,19 eur s DPH. Faktúra bola splatná dňa 18.7.2009.

Faktúrou č. 9705357853 zo dňa 4.8.2009 pôvodný veriteľ žalovanému za obdobie od 1.8.2009 do 31.8.2009 vyfaktoval pravidelný poplatok za program Doma Maxi v sume 8,93 eur s DPH a faktúra bola splatná dňa 18.8.2009.

Faktúrou č. 0706369409 zo dňa 4.9.2009 pôvodný veriteľ žalovanému vyfaktoval jednorazový poplatok - pokutu vo výške 46,47 eur. Faktúra bola splatná dňa 18.9.2009.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.7.2012 uviedol, že zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol žalobca žalovanému (bezdrôtová pevná linka, telekomunikačné koncové zariadenie Sagem D30T, príp. ďalšie benefity). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému telekomunikačné zariadenie Sagem D30T za cenu 1,- Sk (0,03 eur) s DPH, pričom

štandardná cena tohto zariadenia v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 1 790,- Sk (59,42 eur). V uvedenom prípade teda žalovaný nebol sankcionovaný len za to, že nezaplatil platné faktúry, ale predovšetkým aj za to, že tým, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za Poskytnuté služby, bola jeho koncové zariadenie vypojené z prevádzky, čím žalovaný porušil jeho povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti, kedy by prostredníctvom platieb za poskytnuté služby po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok žalobcu zabezpečiť žalovanému mobilný telefón za zľavnenú cenu. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní funkciu satisfakčnú. Účelom jej dojednania bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody na strane predchodcu žalobcu, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku žalovaného zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Neplnením záväzku viazanosti zo strany žalovaného vzniká škoda v sume rozdielu medzi plnou cenou koncového zariadenia a akciovou cenou koncového zariadenia a zmluvná pokuta plní paušalizovanú náhradu takto vzniknutej škody. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu, nakoľko podnik chráni pred zneužívaním kúpy koncového zariadenia za akciovú cenu zo strany špekulatívnych zákazníkov, v opačnom prípade, pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinností zo strany zákazníka, by podnik nemohol zákazníkom poskytnúť benefit v podobe zľavenej ceny za kúpu koncového zariadenia, ale musel by koncové zariadenie predávať za plné neakciové ceny. Ak má plniť prevenčnú funkciu jej výška musí byť do určitej miery vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník z toho získava, v opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič nestráca. Je potrebné posudzovať otázku prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty v čase kedy vznikal zmluvný vzťah, teda v čase keď bola podpísaná zmluva o pripojení, resp. dodatok k nej. Dohodnutá zmluvná pokuta nezabezpečuje uhradenie faktúr za poskytnuté telefonické služby a jej výška nie je ovplyvnená výškou nezaplatených faktúr za telefonické služby, ale závisí od hodnoty poskytnutých benefitov v čase uzavretia zmluvy, je teda závislá od rizika, ktoré môže predchodcovi žalobcovi vzniknúť v prípade, ak žalovaný načerpá všetky benefity a nezaplatí žalobcovi žiadnu platbu. K primeranosti zmluvnej pokuty poukázal na právnu úpravu obsiahnutú v § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "nariadenie vlády"). Podľa právnej úpravy obsiahnutej v § 3a ods. 3 nariadenia vlády sa považuje za primeranú sankcia do výšky poskytnutej hodnoty peňažných prostriedkov, pričom ak sankcie dosiahnu hodnotu poskytnutých peňažných prostriedkov je možné ako sankciu ďalej len uplatňovať úroky z omeškania v zmysle nariadenia. Pri poskytnutí peňažných prostriedkov v sume napríklad 500,- eur, by mal veriteľ nárok na vrátenie poskytnutej hodnoty 500,- eur, na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 500,- eur a zákonných úrokov z omeškania. Z uvedeného dôvodu v prípade poskytnutia mobilného telefónneho zariadenia v hodnote 500,- eur, by bola primeraná zmluvná pokuta v sume 1 000,- eur, ktorá by pozostávala zo sumy 500,- eur z titulu vrátenia hodnoty poskytnutého telefónneho zariadenia a 500,- eur z titulu sankcie za porušenie povinnosti. V prípade, ak by aj súd neuznal nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého koncového zariadenia. Predchodca žalobcu poskytol žalovanému telekomunikačné zariadenie za cenu 1,- Sk (0,03 eur) s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia uvedenej zmluvy o pripojení bola 1 790,- Sk (59,42 eur). Hodnota dotácie predchodcu žalobcu do kúpy tohto koncového zariadenia teda bola 1 789,- eur. Vzhľadom na uvedené, že ak súd neprizná žalobcovi nárok na zaplatenie celej zmluvnej pokuty, má žalobca nárok na náhradu škody od žalovaného vo vyššie uvedenej sume dotácie poskytnutej predchodcom žalobcu žalovanému na nákup koncového zariadenia.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že vie čo je predmetom konania a so žalobou súhlasí. Ešte uviedol, že požiadal svojho zamestnávateľa o úhradu žalovanej sumy z jeho najbližšej výplaty.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených, môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nedbanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priech dobrými mravom.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluva o pripojení v znení k nej uzatvoreného dodatku s tým, že časť jej obsahu bola určená odkazom na všeobecné podmienky a že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedenú faktúru, ktorou mu vyúčtoval dojednanú zmluvnú pokutu.

Predmetný právny vzťah súd ďalej posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Žalobca v tomto konaní si uplatnil jednak nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb a jednak nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Pokiaľ sa jedná o nárok na zaplatenie ceny poskytnutých služieb tak súd mal v tomto smere za preukázané, že žalobca vyššie uvedenými faktúrami za obdobie od 1.5.2009 do 31.8.2009 vyfaktoval celkovo za dohodnuté pravidelné mesačné poplatky a poskytnuté služby sumu 63,28 eur a to za obdobie 05/2009 sumu 18,87 eur, za obdobie 06/2009 sumu 20,36 eur, za obdobie 07/2009 sumu 15,12 eur a za obdobie 08/2009 sumu 8,93 eur. Zo strany žalovaného nedošlo k úhrade tejto dlžnej sumy a súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že v tejto časti bol žalobný návrh podaný dôvodne a preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 63,28 eur.

Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku pozostávajúceho z dlžných súm vyfaktovaných žalobcom jednotlivými faktúrami vo výške 63,28 eur dostal do omeškania a to dňom nasledujúcim po splatnosti týchto faktúr, t.j. dňom 19.5.2009, 19.6.2009, 19.7.2009 a 19.8.2009. Podľa zistenia súdu výška úroku z omeškania ku dňu 19.5.2009, 19.6.2009, 19.7.2009 a 19.8.2009 bola 9 % ročne (1 % + 8%) a preto súd zaviazal žalovaného aj na zaplatenie úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti nárok uplatnený žalobcom predstavuje výlučne nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak ako bola žalovanému vyúčtovaná vyššie uvedenými faktúrami a to vo výške 2 x 1,66 eur a vo výške 46,47 eur. Žalobca nárok na zaplatenie tejto sumy odvodzuje od skutočnosti, že žalovaný si

neplnil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že riadne a včas neuhradil cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho došlo k vypojeniu jeho koncového zariadenia, pričom v ostatnom písomnom vyjadrení uviedol aj ďalšie skutočnosti odôvodňujúce jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

V zmysle dodatku uzatvoreného k zmluve o pripojení bola medzi účastníkmi konania pre prípad porušenia zmluvných dojednaní dohodnutá zmluvná pokuta (zmluvná podmienka) a súd mal za to, že takto dohodnutá zmluvná pokuta je v rozpore s ust. § 3 ods. 1., § 39 a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa

týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam zmluvy. Súd bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že v zmysle dodatku sa žalovaný zaviazal, že po dobu 12 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jeho záväzkami. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

V danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb. Zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ho zaväzoval k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, v tomto prípade po dobu 12 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

Pokiaľ sa jedná o tvrdenia žalobcu uvedené v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 10.7.2012 súd poznamenáva, že skutočnosť, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému zľavnené koncové zariadenie, resp. že mu umožnil na základe dodatku k zmluve kúpu za ním určenú zníženú kúpnu cenu, v danom prípade 1,-Sk (0,03 eur), považuje za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu

mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Teda medzi právnych predchodcom žalobcu a žalovaných došlo k uzatvoreniu písomnej dohody o výške kúpnej ceny koncového zariadenia, teda bola ním stanovená odkupná cena tohto zariadenia, ktorú žalovaný uhradil. Z rovnakých dôvodov neobstojí preto ani tvrdenie žalobcu o preventívnej funkcii dojednanej zmluvnej pokuty a prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty.

K ďalším skutočnostiam uvádzaným žalobcom k primeranosti zmluvnej pokuty s odkazom na § 3a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. súd poznamenáva, že uvedené ustanovenie pojednáva o spotrebiteľských zmluvách, predmetom ktorých je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, čo v danej veci nie je splnené, nakoľko predmetom zmluvy medzi predchodcom žalobcu a žalovaným bolo poskytnutie dojednaných telekomunikačných služieb v zmysle zákona o elektronických komunikáciách a predaj tzv. akciového mobilného telefónu. Taktiež má súd za to, že tvrdenie žalobcu, že v prípade nepriznania nároku na zaplatenie celej zmluvnej pokuty má nárok na náhradu škody vo výške dotácie poskytnutej žalobcom na nákup koncového zariadenia, samo osebe takéto právo nezakladá, keďže zákon v prípade vzniku zodpovednosti za škodu presne vymedzuje podmienky takéhoto zodpovednostného vzťahu a nestačí len konštatovanie o vzniku škody vo výške sumy dotácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že dojednaná zmluvná pokuta, tak ako bolo vyššie uvedené, je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi a preto návrh žalobcu pokiaľ sa jedná o zaplatenie sumy 46,47 eur zamietol. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010, 18Co/136/2010, 17Co/184/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Pokiaľ sa jedná o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 2 x 1,66 eur za nedodržanie doby splatnosti, súd nemal za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola za porušenie zmluvných povinností takéto zmluvná pokuta dojednaná. Zo strany žalobcu súdu nebol predložený Cenník č. 67054/2008, ktorý mal tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení a ani Cenník č.j. 55564/2008, na ktorý odkazuje dodatok uzatvorený k zmluve o pripojení. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že ohľadom nároku na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty nedošlo zo strany žalobcu k uneseniu dôkazného bremena a preto žalobu aj v tejto časti zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradit' trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v

takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 49,79 eur s príslušenstvom zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu pokiaľ ide o sumu 63,28 eur s príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

V predmetnej veci mal žalobca úspech vo výške 56 % a žalovaná vo výške 44 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej (56% - 44%), žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 12 % z jeho celkových priznaných trov konania.

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný žalobný návrh vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia právneho zástupcu žalobcu vyčíslených v žalobnom návrhu vo výške 58,15 eur. .

Podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“) platnej a účinnej v rozhodnom období, súd priznal právnej zástupkyňi žalobcu trovy právneho zastúpenia nasledovne:

Tarifná odmena v sume 39,84 eur vrátane DPH podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- príprava a prevzatie zastupovania 16,60 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh zo dňa 20.4.2012 16,60 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,32 eur vrátane DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál) - rok 2012 vo výške 2 x 7,63 eur.

Podľa §18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

Spolu priznané trovy právneho zastúpenia sú vo výške 58,15 eur.

Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného, keď žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12 % z celkových priznaných trov konania, súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 1,98 eur (12 % zo sumy 16,50 eur) a na náhradu priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 6,98 eur (12 % zo sumy 58,15 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku okrem výroku o vylúčení veci na samostatné konanie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.